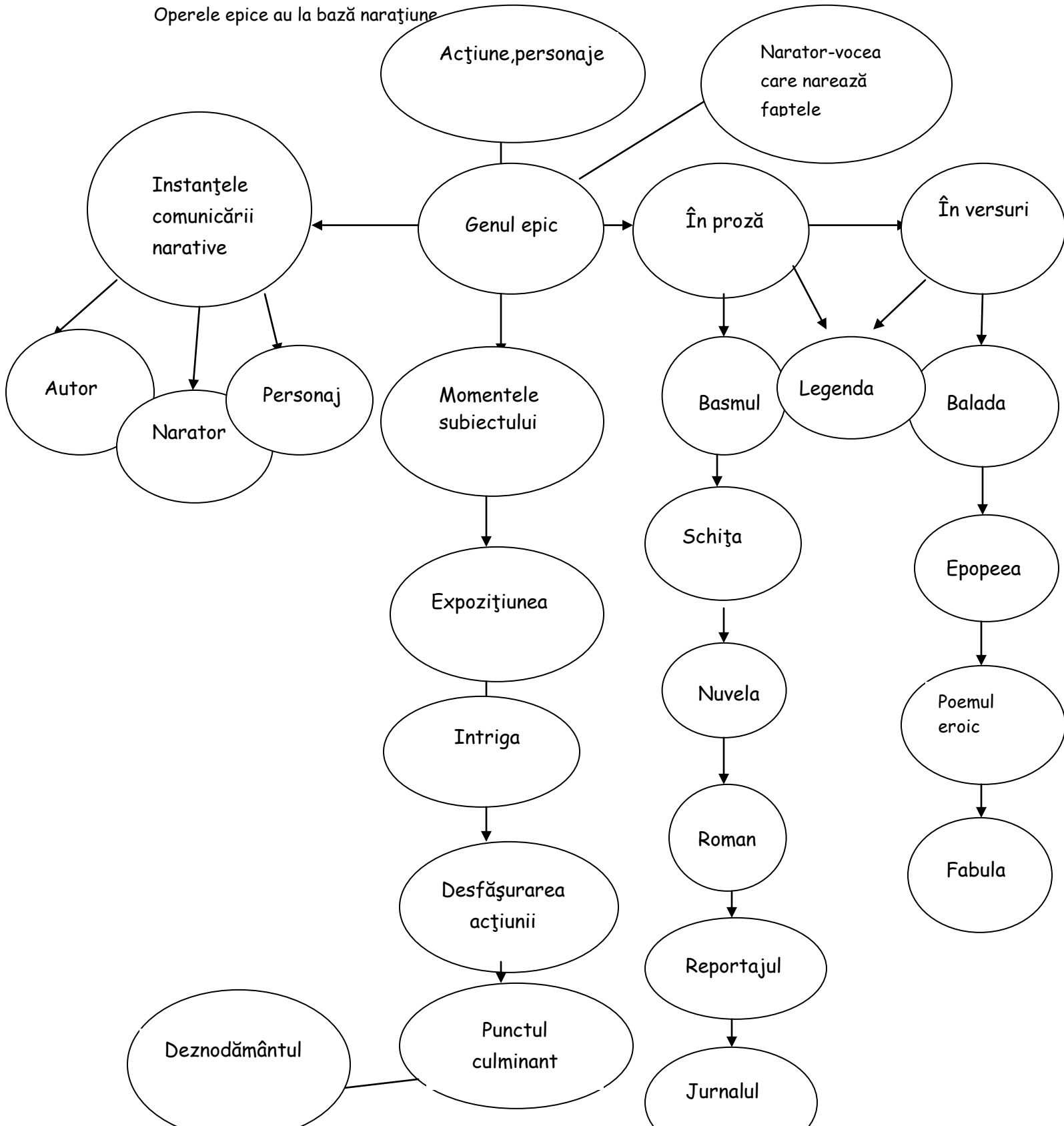

GENUL EPIC

-cuprinde totalitatea creațiilor epice, acele opere literare în care autorul își exprimă indirect sentimentele, ideile, gândurile, prin povestirea unor fapte (acțiuni) și prin intermediul personajelor. Operele epice au la bază narațiune

MODURILE DE EXPUNERE

Naratiunea -atunci cand autorul imagineaza un sir de intamplari pe care le infaptuiesc personajele.

Descrierea- atunci cand autorul prezinta sugestiv particularitatile unor peisaje, obiecte, figure umane.

Dialogul-atunci cand autorul imagineaza si reproduce conversatia dintre doua sau mai multe persoane, care devin personaje in opera literara.

INSTANTELE COMUNICARII NARATIVE

Autorul- este persoana care imagineaza si scrie un text.

Naratorul este vocea delegata de autor pentru a povesti anumite intamplari. Naratorul poate realiza povestirea la persoanele I si III.

Personajul- este entitatea discursive care participa intr-un anumit fel la actiunile narate.

MOMENTELE SUBIECTULUI

1.Expozitiunea -partea introductiva a unei naratiuni, in cadrul careia se fixeaza, de obicei, locul si timpul desfasurarii actiunii si sunt prezentate personajele principale.

2. Intriga -consta in faptele care determina cursul ulterior al actiunii si contureaza conflictul

3. Desfasurarea actiunii-cuprinde una sau mai multe intamplari, relatate intr-o anumita ordine, este momentul cel mai extins al actiunii si contine prezentarea pe larg a faptelor determinate de intriga.

4. Punctul culminant-este momentul cel mai tensionat al actiunii

5. Deznodamantul-consta in inlaturarea cauzei care a dus la declansarea actiunii revenirea la o stare de echilibru in viata personajelor.

CONSTRUCȚIA DISCURSULUI NARATIV

Incipit-secvența introductivă a textului narativ: prezentarea indicilor de timp și de spațiu, a unor personaje, comentariul preliminar al naratorului

Final -sfârșitul textului narativ, care aduce rezolvarea conflictului (final) sau nu (final deschis) ; epilog

Secvență narativă- unitate elementară a discursului narativ care conține relatearea unei singure întâmplări; corespunde unui episod din planul subiectului

Episod -sensul inițial: acțiune secundară dintr-o creație epică sau dramatică, legată de acțiunea principală, dar având o anumită independență față de aceasta

Înlănțuire-procedeu de legare a secvențelor într-o operă epică, constând în dispunerea cronologică a întâmplărilor. Secvențele narrative pot fi legate prin juxtapunerea sau prin folosirea unor cuvinte care asigură continuitatea (la început, la un moment dat, apoi, în final). Este procedeu care face ca ritmul acțiunii să devină alert.

Alternanță- procedeu prin care sunt prezentate alternativ două întâmplări/povestiri, procedeu evidențiat prin formulări precum: în acest timp, în același timp, pe când etc. Procedeu presupune trecerea de la un plan al narațiunii la altul, având ca efect complicarea narațiunii.